

[Simonsen.]

Partierne ikke altid var den største Overensstemmelse eller Enighed, hvilket maaske ogsaa vil vise sig at være Tilfældet denne Gang.

Efter min Mening er der ingen Tvivl om, at Lovforslaget er godt og omhyggeligt udarbejdet, og at det tager Hensyn til alle berettigede Interesser. Der turde derfor være glædelig Udsigt til Gennemførelse af Lovforslaget i væsentlig samme Skikkelse, som det er forelagt. Der er i øvrigt ingen Grund til at komme ind paa nogen udførlig Omtale af Forslaget, da ærede Medlemmer er bekendt med det, der er kun enkelte Bestemmelser, som jeg kunde ønske at omtale lidt nærmere i Betragtning af, at det gælder om at faa en saadan Lov affattet saa klart, som det paa nogen Maade er muligt, saa at Misforstaaelser kan undgaas. Der har fra forskellig Side været fremsat Ønsker om enkelte Ændringer i det foreliggende Forslag.

Det Formaal, som tilstræbes, søges opnaaet ved at give Adgang til en Forhøjelse af Hundeaafgiften og ved skærpede Bestemmelser om Hundenes frie Færden her i Landet de forskellige Steder, men det maa dog fremhæves, at der i Sammenligning med den nuværende Hundelov ogsaa er Lempelser i Forslaget, f. Eks. med Hensyn til Politihunde, en Lempelse, som jeg ved, at man i Politikredse sætter overordentlig Pris paa. I de Byer, som i Henhold til det ministerielle Cirkulære har indført Bestemmelser i Politivedtægten om, at Hunde altid skal føres i Baand paa Gader og offentlige Pladser, og hvor der er offentlig Passage, har det været noget generende for Brugen af Politihunde, at Hunde ubetinget skal føres i Baand paa Gaden; det gælder f. Eks. Aarhus. Det har vanskeliggjort Afsøgninger med Politihunde i Baggaarde og paa Pladser, særlig om Natten. Efter det nye Forslag vil det imidlertid kunne tillades ved saadanne Afsøgninger at have Politihundene gaaende frit, uden at de behøver at føres i Baand.

§ 1 paalægger Anmeldelsespligt for Hundehold: senest 4 Maaneder efter Anskaffelsen skal der ske Anmeldelse. Det er en Bestemmelse, som sikkert er udmærket, det menes i alt Fald fra sagkyndig Side; men skal den Kontrol, der tilsigtes, kunne

ventes gennemført, saa menes det fra samme sagkyndige Side, at det vil være nødvendigt ogsaa at indføre en Bestemmelse om Afmeldelsespligt, naar en Hundeejer skiller sig af med Hunden eller skifter Hund, eller der sker Forandringer paa anden Maade. Uden en saadan Afmeldelsespligt vil det formentlig ikke være muligt at gennemføre den Kontrol, som tilsigtes, og som sikkert absolut vil være heldig.

§ 10 indeholder de meget vigtige Bestemmelser om Hundenes Færden i Byerne. Det bestemmes heri, at de skal føres i Baand eller være i Følge med en Person, der har fuldt Herredømme over Hunden. Det kan maaske være noget vanskeligt at haandhæve denne Bestemmelse og faa ganske bestemt fastsat, hvad fuldt Herredømme vil sige, men jeg mener, fuldt Herredømme maa betyde, at Hunden er dresseret saadan, at den følger sin Herre eller Herskerinde snært i Hælene, og at der ikke er Fare for, at den skal finde paa at gaa paa egen Haand. Jeg ser dog ikke nogen stor Ulempe i, at Paragraffen beholder den Affattelse, den har, idet jeg nemlig forstaar det saaledes, at et Kommunalraad gennem Politivedtægten kan bestemme, om Hundene skal føres i Baand paa Gaden, eller det skal være tilstrækkeligt, at de er i Følge med en Person, der har fuldt Herredømme over dem. I saa Tilfælde ligger det jo i Kommunalraadets Magt efter Loven i hvert enkelt Tilfælde at føre den strengere Bestemmelse ud i Livet: at Hundene altid skal føres i Baand i Byerne.

Senere hen i samme Paragraf er disse Bestemmelser jo lempet ganske betydeligt for Hunde paa Landet og i mindre Købstæder med under 15 000 Indbyggere. Der skal det være tilstrækkeligt, at Hunden holdes bundet eller indespærret i den Tid, da det udendørs Arbejde efter Egnens Skik og Brug er indstillet, fra Arbejdets Ophør om Aftenen til dets Begyndelse om Morgen. Det er altsaa en Lempelse, men jeg tror alligevel, at den foreslaaede Bestemmelse er tilstrækkelig til at opnaa det Formaal, den har, nemlig at hindre Dyrplageri og den Ødelæggelse og de Ulykker, som omstrefjende Hunde anretter ved Anfalde paa Lam og Faar og Kaniner og lignende Dyr. Jeg anser den for baade god og meget vigtig, og det er sikkert ogsaa den alminde-